



Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж 2868/19
16.07.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Милице Милановић-Траиловић, председника већа, судије Данијеле Дукић и судије Снежане Илић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „АУТОМОТИВ“ д.о.о. Панчево, Новосељански пут бр. 4, кога заступа адвокат Зоран Крстић из Панчева, против туженог Република Србија, АП Војводина, Општина Опово, Опово, ул. Бориса Кидрича бр. 10, кога заступа адвокат Саша Левнајић из Панчева, ради исплате, вредност предмета спора 199.200,00 динара, решавајући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Панчеву П 371/2016 од 22.02.2019. године, на седници већа одржаној дана 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Привредног суда у Панчеву П 371/2016 од 22.02.2019. године у ставовима II и IV изреке и списи предмета враћају првостепеном суду ради одржавања нове главне расправе.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу I изреке укинута је решење о извршењу Привредног суда у Панчеву И. Ив. бр. 114/2016 од 03.08.2016. године. Ставом II изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 189.192,60 динара главног дуга са законском затезном каматом почев од 20.03.2016. године до коначне исплате. Ставом III изреке делимично је одбијен тужбени захтев за износ главног дуга од 10.007,40 динара са законском затезном каматом почев од 20.03.2016. године. Ставом IV изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 143.257,91 динара.

Благовременом жалбом тужени побија наведену одлуку у ставовима II и IV изреке због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, па у смислу образложених жалбених навода предлаже да Привредни апелациони суд првостепену одлуку укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући законитост и правилност побијане одлуке у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба туженог основана.

У поступку доношења првостепене пресуде учињена је битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању од стране првостепеног суда, тужилац је привредно друштво регистровано за услуге, дораду и промет возила, пољопривредних и грађевинских машина од кога је тужени дана 06.02.2013. године купио полован аутобус.

Дана 04.03.2016. године возач кога је ангажовао тужени, довезао је аутобус у просторије тужиоца ради замене пнеуматика и том приликом је констатовано да је возило у лошем стању. Тужилац је констатовао да је неопходно урадити редован сервис и друге неопходне поправке на аутобусу туженог уз наводе да је предњи деснигибањ у лошем стању, да се точак клима, као и да је неопходно да се изврше и друге поправке и замене делова. Законски заступник тужиоца телефоном је разговарао са одговорним лицем код туженог за одржавање возила који му је поред замене гума рекао да замени и све што је потребно „од ситница“. Дана 11.03.2016. године аутобус је довезен на поправку код туженог, након чега је по завршетку радова возач туженог потписао отпремницу и рачун. Тужени је примио радове и користио аутобус, али утужени рачун није измирио, наводећи да радове у изведеној количини није наручио. Три месеца по пријему аутобуса и по пријему фактуре са отпремницом на којој је спецификација изведених радова није истакао рекламацију на врсту, количину и квалитет урађених радова, нити је тражио демонтажу замењених делова уколико је сматрао да исти нису потребни возилу. Првостепени суд закључује да се тужилац у конкретном случају понашао као добар привредник јер је са професионалном пажњом, у складу са правилима струке и прописима о безбедности саобраћаја и исправности возила које је регистровано за међуградски аутобус стручно проценио које су поправке нужне и хитне и те поправке је извео стручно и квалитетно, а што се утврђује из налаза и мишљења вештака машинске струке. Стога закључује да је тужилац као добар привредник био дужан да предузме све оне поправке у аутобусу које су биле неопходне да би аутобус могао безбедно да се користи у саобраћају. Сви изведени радови су фактурисани, није било рекламације на квалитет и количину изведених поправки, па првостепени суд у складу са одредбом члана 623. Закона о облигационим односима закључује да је тужени дужан да плати тужиоцу накнаду која је утврђена у износу од 189.192,60 динара на име укупних трошкова изведених радова и замењених делова са законском затезном каматом почев од 20.03.2016. године, као дана доспећа фактуре. Првостепени суд одбија тужбени захтев за износ од 10.007,40 динара, а са разлога јер из налаза вештака произилази да наведени износ представља неправилно обрачунату висину изведених радова.

На овако утврђено чињенично стање првостепени суд примењујући одредбе члана 600., 607. став 1., 613. став 1., 614., 622. и 623. Закона о облигационим односима усваја тужбени захтев за износ од 189.192,60 динара. Одлуку о камати доноси применом чланова 277. и 324. Закона о облигационим односима.

Првостепени суд је учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, јер је донео пресуду против странке која под називом како је означио у тужби не постоји.

Према чл. 1. Закона о локалној самоуправи прописано је да се овим законом уређују јединице локалне самоуправе, критеријуми за њихово оснивање, надлежности, органи, надзор над њиховим актима и радом, заштита локалне самоуправе и друга питања од значаја за остваривање права и дужности јединица локалне самоуправе. Чланом 3. истог закона прописано је да се локална самоуправа остварује у општини, граду и граду Београду, док је чл. 12. прописано да јединица локалне самоуправе има својство правног лица.

Чланом 2. Статута Аутономне покрајине Војводине прописано је да је АП Војводина правно лице.

Према одредби члана 74. став 1. Закона о парничном поступку, странка у поступку може да буде свако физичко и правно лице, док је ставом 2. истог члана

прописано да се посебним прописом одређује ко осим физичких и правних лица може да буде странка у поступку.

У конкретном случају у побијаној пресуди као тужени означена је Република Србија - АП Војводина - Општина Опово. Овако означен субјект нема страначку способност, обзиром да нема статус правног лица, нити му је то својство признато посебним прописом. Тужилац је у тужби као туженог означио Републику Србију, АП Војводину и Општину Опово, из чега прозилази да је тужба поднета против три правна лица. Овако означени тужени, према цитираним прописима то не може да буде. Република Србија, АП Војводина и Општина Опово су посебна правна лица, па је пресуда донета против правног лица које не постоји.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама овог суда, отклониће учињену битну повреду одредаба парничног поступка, па ће на основу изведених доказа донети правилну и на закону засновану одлуку.

Како је укинута одлука о тужбеном захтеву, од чега зависи успех странака у спору, то је укинута и одлука о трошковима поступка, а о трошковима целокупног поступка одлучиће првостепени суд у поновном поступку.

Из свега наведеног, на основу члана 391. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

СИ/НМ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Милица Милановић-Траиловић, с.р.

За тачност отправка